

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลพะโต๊ะ
เรื่อง
การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ.๒๕๕๓

เทศบาลตำบลพะโต๊ะ
อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร

บันทึกหลักการ และเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพะโต๊ะ
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๕๓

หลักการ

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้กำหนดให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการตราข้อกำหนดของท้องถิ่น เรื่อง สุขลักษณะของกิจการที่ต้องควบคุมหรือกำกับดูแล เพื่อกิจการดังกล่าวให้ปฏิบัติหรือดำเนินกิจการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หมวด ๗ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ประกอบพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ

เหตุผล

เนื่องจากเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพะโต๊ะ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๔๓ ซึ่งใช้บังคับอยู่ มีอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลพะโต๊ะ
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพะโต๊ะ ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒, ๕๔, ๕๕, ๕๘, ๖๓, ๖๕, ๖๑ และ ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลพะโต๊ะ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลพะโต๊ะ และผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพร จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลพะโต๊ะ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลพะโต๊ะ เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลพะโต๊ะ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก “เทศบัญญัติตำบลพะโต๊ะ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓” โดยบรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และ คำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลพะโต๊ะ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัติ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน และให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัติฉบับนี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลพะโต๊ะ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานท้องถิ่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลตำบลพะโต๊ะ ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบด้วยประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕/๒๕๓๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ทั้งนี้ บทนิยามขอบเขตและความหมายของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ได้อธิบายตามบัญชีแนบท้ายเทศบัญญัตินี้

๕.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

- (๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง
- (๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม
- (๓) การประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรง หรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๕.๒ กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

- (๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก
- (๓) การสะสมเขาสัตว์ ขนสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป
- (๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์
- (๕) การต้ม การตาก การเผา เปลือกหอยเปลือกปี เปลือกกุ้ง ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขายและการขายในตลาดสด

(๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

(๗) การผลิต การโม่ การป่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์ หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์

(๘) การสะสมหรือการล้างครั้ง

๕.๓ กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๑) การผลิตเนย เนยเทียม

(๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หอยคอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี

(๘) การผลิตเบะแซ

(๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๑๐) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันทร์อบ ขนมเปี๊ยะ

(๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

(๑๔) การผลิต ผลิตภัณฑ์จากนํ้านมวัว

(๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

(๑๖) การคั่วกาแฟ

(๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(๑๘) การผลิตผงชูรส

(๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

(๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒๓) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

(๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้น การผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

(๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้า ขึ้นไป

๕.๔ กิจการที่เกี่ยวข้องกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง

(๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ

(๓) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี

(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ

๕.๕ กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร

(๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

(๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

(๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาเก หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ด้วยเครื่องจักร

(๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕) การผลิตยาสูบ

(๖) การขัด การกระเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

(๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย

(๘) การผลิตไขมันพร้าวหรือวัตถุคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร

(๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

๕.๖ กิจการที่เกี่ยวข้องกับโลหะหรือแร่

(๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ

(๒) การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้น กิจการในข้อ ๕.๖ (๑)

(๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้น กิจการในข้อ ๕.๖ (๑)

(๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้น กิจการในข้อ ๕.๖ (๑)

(๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้น กิจการในข้อ ๕.๖ (๑)

(๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

๕.๗ กิจการที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อม หรือปรับปรุง ยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย

(๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

(๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

(๖) การปะ การเชื่อมยาง

(๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัทช์

๕.๘ กิจกรรมที่เกี่ยวกับไม้

(๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

(๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดรอก การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการฟัน การทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

(๔) การอบไม้

(๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร

(๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

(๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ

(๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๕.๙ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริการ

(๑) การประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่การให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๒) การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการในข้อ (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพรเว้นแต่เป็นการให้บริการในข้อ (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๔) การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่น ในทำนองเดียวกัน

(๕) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นใดทำนองเดียวกัน

(๖) การประกอบกิจการโรงแรมหรู

(๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต็นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโก้เทค คาราโอเกะ ร้านอาหาร สถานบริการ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๘) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๑)

(๙) การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสง หรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๑๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มี วัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้ บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตาม กฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาล

(๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม

(๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๔) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม

(๑๕) การประกอบกิจการสักผิวหนัง การเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น ๆ

(๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน

๕.๑๐ กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑) การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยที่กระตุกตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป

(๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น

(๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร

(๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

(๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป

(๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ

(๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร

(๘) การย้อม การกัศสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

๕.๑๑ กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราช ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

(๒) การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร

(๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราช หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ

(๗) การผลิตชอล์ค ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน

(๘) การผลิต ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรค ผ้าคลัช

กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ฝ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

(๙) การผลิตกระจก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว

(๑๐) การผลิตกระดาษทราย

(๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

๕.๑๒ กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

(๑) การผลิต บรรจु การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย

(๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ

(๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ

(๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก

(๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการในข้อ ๕.๖ (๑)

(๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่

คล้ายคลึง

(๗) การโม่ การบดชั้น

(๘) การผลิต สีหรือน้ำมันผสมสี

(๙) การผลิต การล้างฟิล์มภาพยนตร์

(๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง

(๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

(๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมี อันเป็นส่วนประกอบในการผลิต

ดอกไม้เพลิง

(๑๕) การผลิตแซลแลค หรือสารเคลือบเงา

(๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่ง สารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค

(๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมถ่าน

๕.๑๓ กิจการอื่น ๆ

(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า

(๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร

(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ไร้แล้ว หรือเหลือใช้

(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๗) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

(๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

(๙) การก่อสร้าง

(๑๐) กิจการทำเทียบเรือประมงสะพานปลา หรือแพปลา

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๙ สถานที่ประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานที่ประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็น โรงงาน สถานที่ประกอบกิจการนั้นจะต้องมีสถานที่ตั้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการของสถานที่ประกอบกิจการนั้นๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญด้วย

ข้อ ๑๐ สถานที่ประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๑๑ สถานที่ประกอบกิจการที่คนงานอาจเปราะบางเนื่องจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกต้องลักษณะดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๓ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๒ สถานประกอบการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร

ข้อ ๑๓ สถานประกอบการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

หมวด ๓

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๔ สถานประกอบการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๕ สถานประกอบการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัยดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบการนั้น

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๔

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการ

ข้อ ๑๖ สถานประกอบการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวดที่ ๕

การควบคุมกิจการ ประเภทแต่งผม

ข้อ ๑๗ ผู้ประกอบการแต่งผม ต้องปฏิบัติและจัดสถานที่ให้ถูกสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีเครื่องหมายสำหรับสถานที่ ทำด้วยไม้ แก้ว กระเบื้องเคลือบ หรือวัสดุใดที่ถาวร ลักษณะเป็นรูปทรงกระบอกกว้างหรือวัดเส้นผ่านศูนย์กลาง 12 ซม. ยาว 40 ซม. ระบายหรือเคลือบสีแดงสลับขาวเป็นเกลียว ติดหรือตั้งไว้ในที่ที่เห็นชัดเจนหน้าสถานที่รับจ้างแต่งผม

(๒) ต้องมีเครื่องใช้จำเป็นดังต่อไปนี้

- ก. เก้าอี้ที่นั่งหรือนอนสำหรับผู้รับการแต่งผมที่มั่นคงและสะอาด
- ข. ผ้าคลุมตัวสะอาดสำหรับคลุมตัวผู้รับการแต่งผม
- ค. ผ้าสะอาดสำหรับพันหรือคลุมคอผู้รับการแต่งผม
- ง. ผ้าขนหนูสำหรับเช็ดหน้า เช็ดคอ และเช็ดศีรษะของผู้รับการแต่งผม
- จ. กรรไกร มีดโกน หวี แปรง และอุปกรณ์อื่นที่จำเป็นสำหรับการแต่งผม
- ฉ. สบู่สำหรับผู้รับการโกนหนวด สบู่สำหรับฟอกหรือน้ำยาสระผม และน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เช่น

เอทิลแอลกอฮอล์ 70 % เป็นต้น

(๓) ห้ามประกอบกิจการตามที่ระบุไว้ต่อไปนี้ในสถานที่แต่งผม เว้นแต่จะจัดสถานที่แยกเป็นสัดส่วนชัดเจน และได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- ก. ประกอบกิจการใดๆ ที่มีเสียงกลิ่นควันและฝุ่นละออง
- ข. ทำ ประกอบ ปรง สะสมอาหารหรือน้ำแข็ง
- ค. เลี้ยงสัตว์ต่างๆ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือเพื่อการค้า

ข้อ ๑๘ ในสถานที่แต่งผม ช่างแต่งผมจะต้องแสดงใบรับรองผลการตรวจเอ็กซเรย์ปอดและใบรับรองการตรวจโรคจากแพทย์แผนปัจจุบันที่ออกให้ภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่แต่งผมที่ตนประจำอยู่

ข้อ ๑๙ นอกจากหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามวิชาชีพแล้ว ช่างแต่งผมยังต้องปฏิบัติตามดังนี้

- (๑) ในขณะที่ทำการแต่งผมต้องแต่งกายให้สะอาดและสุขภาพเรียบร้อยและสวมเสื้อคลุมที่สะอาด
  - ก. เมื่อจะทำการแต่งผมต้องล้างมือให้สะอาดและเช็ดให้แห้งเสียก่อน
  - ข. ในขณะที่ทำการแต่งผมต้องมีผ้าสะอาดปิดปากและจมูก

ข้อ ๒๐ ช่างแต่งผมต้องใช้เครื่องใช้ในการแต่งผมให้ถูกต้องตามสุขลักษณะตามวิธีดังต่อไปนี้

(๑) ผ้าพันหรือคลุมคอและผ้าขนหนูดังที่ระบุไว้ในข้อ ๑๗(๒) ก และข้อ ๑๗ (๒) ง ผืนหนึ่งๆ ให้ใช้กับผู้รับการแต่งผมเพียงคนเดียว และต้องนำไปซักฟอกให้สะอาดเสียก่อนจึงจะนำมาใช้ได้

(๒) ให้ทำความสะอาดกรรไกร แปรงทาสีหวีและผม หวี และอุปกรณ์แต่งผมด้วยเอทิลแอลกอฮอล์ 70% หรือน้ำยาฆ่าเชื้อโรคซึ่งสามารถทำให้เครื่องมือดังกล่าวปราศจากเชื้อโรคทุกครั้งหลังจากแต่งผมให้แก่ผู้รับการแต่งผมแล้วต้องทำความสะอาดและตากแห้งและเก็บรักษาไว้ในที่สะอาด จึงให้นำมาใช้ได้อีก

(๓) สำหรับใบมีดโกนที่ใช้กันหรือโกน จะต้องใช้กับผู้รับการแต่งผมเพียงคนเดียวแล้วทิ้งไป ห้ามนำมาใช้กับการแต่งผมคนอื่น

(๔) ต้องรักษาแปรงสำหรับปิดผมให้สะอาดอยู่เสมอ เมื่อใช้แปรงปิดผมให้แก่ผู้รับการแต่งผมหนึ่งคนแล้ว ต้องปิดเศษผมออกและทำความสะอาดทุกครั้งไป

ข้อ ๒๑ ห้ามมิให้ใช้เวชภัณฑ์หรือเครื่องสำอางต่อไปนี้ในการแต่งผม

(๑) เวชภัณฑ์หรือเครื่องสำอางที่ประกอบด้วยสารหนู สารปรอทหรือสารอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) เวชภัณฑ์ หรือเครื่องสำอางที่ต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง หรือที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แจ้งให้ทราบว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรใช้ในการแต่งผม ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้รับการแต่งผม

ข้อ ๒๒ เมื่อปรากฏหรือมีเหตุควรเชื่อว่าช่างแต่งผมเป็นโรควิกฤติกรรม ลมบ้าหมู โรคเรื้อรังชนิดผิวหนัง วัณโรคระยะติดต่ออันตราย โรคคุดทะราด กามโรค ไข้สุกใส ไข้หัด หรือโรคผิวหนังซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจ หรือเป็นพาหะของโรคดังกล่าว ห้ามรับจ้างแต่งผม

ข้อ ๒๓ ห้ามมิให้แต่งผมแก่ผู้ที่อาการปรากฏ หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่ออันน่าจะแพร่ไปเพราะการแต่งผมคือโรคเรื้อรังชนิดผิวหนัง วัณโรคระยะที่มีอาการไอมาก ซิฟิลิสโรคคุดทะราด ระยะมีแผลหรือมีดอกตามผิวหนัง ไข้สุกใส ไข้หัด หรือโรคผิวหนังที่ปรากฏบนใบหน้าหรือศีรษะอันเป็นที่น่ารังเกียจหรือเป็นพาหะของโรคดังกล่าว

ห้ามมิให้แต่งผมแก่ผู้ที่แต่งกายไม่เรียบร้อย

ข้อ ๒๔ ผู้ประกอบกิจการแต่งผมต้องรักษาสถานที่ให้สะอาด และมีการเก็บเศษผมไปกำจัดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการแต่งผมจะต้องควบคุมดูแลช่างแต่งผมให้ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่แห่งหนึ่งแห่งใดเป็นที่รับจ้างแต่งผมเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๗ การขอรับใบอนุญาตแต่งผม ให้ยื่นคำร้องตามแบบที่กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมแผนที่สังเขปแสดงจุดที่ตั้งของสถานที่ประกอบการแต่งผม

การต่ออายุใบอนุญาตแต่งผม ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคแรกก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่า 30 วัน

ข้อ ๒๘ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการตั้งหรือใช้สถานที่แต่งผมตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๓๐ ใบอนุญาตประกอบกิจการแต่งผมต้องแสดงไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ได้รับอนุญาตให้แต่งผมนั้น ผู้รับใบอนุญาต หรือช่างแต่งผมจะต้องได้รับการตรวจร่างกายจากแพทย์แผนปัจจุบันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแสดงว่าไม่เป็นโรคหรือพาหะของโรคตามข้อ ๒๒ และข้อ ๒๓ และให้นำใบรับรองใบตรวจโรคที่แพทย์ออกให้ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี ไปแสดงในการขอต่ออายุใบอนุญาตด้วย

ข้อ ๓๑ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้มีอายุ ๑ ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ได้เฉพาะการแต่งผมรายเดียว และเฉพาะสถานที่ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

ข้อ ๓๒ หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการนั้นโดยให้นำหลักฐานต่อไปนี้มาประกอบ

(๑) นำเอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจกรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) นำใบอนุญาตเดิมกรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๓๓ ในกรณีการออกใบแทนใบอนุญาตจะต้องประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย

ข้อ ๓๔ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้ง หรือใช้สถานที่แต่งผมกระทำโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ หรือปล่อยให้ผู้รับจ้างแต่งผมหรือช่างแต่งผมของตนกระทำโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ข้อหนึ่งข้อใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักการใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งเกิน ๑๕ วัน ผู้รับใบอนุญาตรายใดถูกสั่งพักการใช้ใบอนุญาตแล้วสองครั้ง ถ้ากระทำโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้อีกเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

หมวด ๕

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอและการออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๗ นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้าเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามประเภทที่มีเทศบัญญัติกำหนดให้เป็นการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

๑๘.๑ บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พร้อมสำเนาที่รับรองถูกต้อง

๑๘.๒ ทะเบียนบ้าน ทะเบียนบ้านของสถานประกอบการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

๑๘.๓ สำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคารของสถานที่ขออนุญาตประกอบกิจการค้า (กรณีที่ยื่นขอรับใบอนุญาตก่อสร้างหลังพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ใช้บังคับ)

๑๘.๔ สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ของผู้แทนนิติบุคคล (ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล)

๑๘.๕ หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้านของผู้รับรอง

๑๘.๖ เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าหน้าที่เห็นว่าสมควรเรียกเพิ่ม เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาต

ข้อ ๑๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

๑๙.๑ ต้องดูแลรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ใน หมวด ๒ หมวด ๓ หรือหมวด ๔ ให้อยู่ในสภาวะอันดีอยู่เสมอ และทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน

๑๙.๒ ต้องประกอบกิจการนั้น ๆ ภายในเขตสถานที่ และตามกำหนด วัน เวลา ที่ได้รับอนุญาต

๑๙.๓ ต้องดูแลรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดเรียบร้อย

๑๙.๔ ต้องดูแลรักษาสถานที่อย่าให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ

๑๙.๕ ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือ เพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

๑๙.๖ ต้องปฏิบัติตามกิจการทุกอย่าง เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะตามคำแนะนำ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๑๙.๗ ต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เข้าตรวจสอบสถานที่/สถานประกอบการ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการค้า นั้น ได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก หรือ ในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

๑๙.๘ อื่น ๆ ตามที่เทศบาลตำบลพะโต๊ะ ประกาศกำหนด

ข้อ ๒๐ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้ง

ให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่ง ไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ในการออกใบอนุญาตตามข้อ ๒๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในเทศบัญญัตินี้ก็ได้ ใบอนุญาตตามข้อ ๒๐ ให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๓ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลพะโต๊ะ เท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ คยอนุโลม

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่ได้รับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นกรณียื่นขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรณียื่นขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลพะโต๊ะ

ข้อ ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทกการแจ้งความต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำ ใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับ ใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกิน สิบห้าวัน

ข้อ ๒๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ใน ใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความ เป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือ ให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำกรงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับ ใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีก ไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษ

ข้อ ๓๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลพะโต๊ะ ใน เรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวาง โทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๕

บทเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๓๔ ผู้รับใบอนุญาตประกอบการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ให้ผู้นั้นประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัติแล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุ และผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไปผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ก่อนการดำเนินการ

ข้อ ๓๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบการค้าตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๓๖ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งใช้สำหรับการค้าประเภทเดียวกันและสำหรับสถานที่เดียว ถ้าประกอบการค้าซึ่งให้ควบคุมหลายประเภทในขณะ และสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูงเต็มอัตราแก่ประเภทเดียว ประเภทอื่นให้เก็บเพียงกึ่งอัตรา

ข้อ ๓๗ ให้ใช้แบบต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัติดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาต/ต่ออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ อก.๑ ส่วนกิจการแต่งผมให้ใช้ อก.๔ และผู้รับจ้างแต่งผม ให้ใช้แบบ อก .๖

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ อก.๒ ส่วนกิจการแต่งผมให้ใช้ อก.๕ และผู้รับจ้างแต่งผม ให้ใช้แบบ อก.๗

(๓) คำร้องขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ อก.๓

(๔) คำร้องขออนุญาตการต่างๆ ให้ใช้แบบ อก.๘

ข้อ ๓๘ บรรดาใบอนุญาตทั้งหลายที่ออกใช้ก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๓๙ ให้นายกเทศมนตรีตำบลพะโต๊ะ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 11 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2553

ลงชื่อ จ.ส.ต...จิรวัดน์ โสภณ.

(จิรวัดน์ โสภณ)

นายกเทศมนตรีตำบลพะโต๊ะ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ) นายสมพล ผลสมบุญโชค

(นายสมพล ผลสมบุญโชค)

ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ)รักษาราชการแทน

นายอำเภอพะโต๊ะ

อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี

ท้ายเทศบัญญัติ การควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๓

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑.	การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงขลานหรือแมลง			
	ก) การเลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ และแกะ			
	- จำนวนตั้งแต่ ๑๐ ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๓๐ ตัว	๓๐๐	-	
	- จำนวนตั้งแต่ ๓๑ ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๕๐๐	-	
	- จำนวนตั้งแต่ ๕๑ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
	ข) การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่			
	- จำนวนตั้งแต่ ๑๐๐ ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ตัว	๒๐๐	-	
	- จำนวนตั้งแต่ ๓๐๐ ตัวขึ้นไป	๓๐๐	-	
	ค) การเลี้ยงสัตว์เลี้ยงขลานหรือแมลงเพื่อการอุตสาหกรรม	๕๐๐	-	
	๒.	การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม		
ก) จำนวนตั้งแต่ ๑๐ ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว		๓๐๐	-	
ข) จำนวนตั้งแต่ ๒๑ ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๓๐ ตัว		๕๐๐	-	
ค) จำนวนตั้งแต่ ๓๑ ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐	-		
๓.	การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดมีลักษณะทำนองเดียวกันให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	๒๐๐	-	
๔.	การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	
๕.	การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก	๑,๐๐๐	-	
๖.	การสะสมเขาสัตว์ กระดุกที่ยังมิได้แปรรูป	๑,๕๐๐	-	
๗.	การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขมันสัตว์	๑,๐๐๐	-	
๘.	การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ายขาย และการขายในตลาด	๑,๐๐๐	-	
๙.	การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอยกระดุก สัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ หรือส่วนอื่นๆของสัตว์	๔๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑๐.	การผลิตการไม่ การป่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหาร ก) การผลิต การไม่ การบด การผสม การบรรจุหรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์ - โดยใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๕ แรงม้า - โดยใช้เครื่องจักรเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า - โดยใช้เครื่องจักรเกิน ๒๐ แรงม้าขึ้นไป - โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข) การสะสมสัตว์หรือพืชส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อการผลิตเป็นอาหารสัตว์	๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๕,๐๐๐ ๕๐๐	- - - -	เพื่อการ อุตสาหกรรม หรือจำหน่าย
๑๑.	การสะสมหรือการล้างครั้ง	๘๐๐	-	
๑๒.	การผลิตเนย เนยเทียม	๕๐๐	-	
๑๓.	การผลิตกะปิ น้ำพริกแดง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยวชีอิ้ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	
๑๔.	การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐	-	
๑๕.	การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐	-	
๑๖.	การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐	-	
๑๗.	การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน	๓๐๐	-	
๑๘.	การผลิตเส้นหมี่ ขนมนจีน กว๊ายเตี้ย เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอิ	๓๐๐	-	
๑๙.	การผลิตเบะแซ	๓๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๒๐.	การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ก) โดยใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๕ แรงม้า ข) โดยใช้เครื่องจักรเกินกว่า ๕ แรงม้าขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค) โดยใช้เครื่องจักรเกินกว่า ๒๐ แรงม้าขึ้นไป ง) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๓,๐๐๐ ๕,๐๐๐ ๕๐๐	- - - -	
๒๑.	การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ ก) โดยใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๕ แรงม้า ข) โดยใช้เครื่องจักรเกินกว่า ๕ แรงม้าขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค) โดยใช้เครื่องจักรเกินกว่า ๒๐ แรงม้าขึ้นไป	๔๐๐ ๑,๒๐๐ ๓,๐๐๐	- - -	
๒๒.	การแกะ การล้างสัตว์น้ำที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็นยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๑,๐๐๐	-	
๒๓.	การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิด ต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อ บริโภคในครัวเรือน	๒,๐๐๐	-	
๒๔.	การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล	๑,๕๐๐	-	
๒๕.	การผลิตผลิตภัณฑ์จากนมวัว	๑,๐๐๐	-	
๒๖.	การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู	๑,๐๐๐	-	
๒๗.	การคั่วกาแฟ	๕๐๐	-	
๒๘.	การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
๒๙.	การผลิตผงชูรส	๑,๕๐๐	-	
๓๐.	การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค ก) ผลิตโดยไม่ใช้เครื่องจักร ข) การผลิตโดยเครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐	- -	
๓๑.	การตาก การหมัก การคองผัก ผลไม้หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการ ผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๑,๕๐๐	-	
๓๒.	การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ	๕๐๐	-	
๓๓.	การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	
๓๔.	การผลิตบะหมี่มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๓๕.	การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร	๑,๐๐๐	-	
๓๖.	การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและ บริโภคในครัวเรือน	๘๐๐	-	
๓๗.	การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้า ขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
๓๘.	การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุด้วยเครื่องจักร	๒,๐๐๐	-	
๓๙.	การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ	๒,๐๐๐	-	
๔๐.	การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	๑,๐๐๐	-	
๔๑.	การผลิตสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี	๑,๐๐๐	-	
๔๒.	การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ	๑,๕๐๐	-	
๔๓.	การอัดการสกัดเอาน้ำมันจากพืช	๑,๕๐๐	-	
๔๔.	การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ	๕๐๐	-	
๔๕.	การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนอง เดียวกันด้วยเครื่องจักร			
	ก) เครื่องจักรที่มีกำลังไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	-	
	ข) เครื่องจักรที่มีกำลังไม่เกินกว่า ๕ แรงม้าขึ้นไป	๒,๐๐๐	-	
๔๖.	การสีข้าว สีกาแฟ	๕๐๐	-	
๔๗.	การผลิตยาสูบ	๒,๐๐๐	-	
๔๘.	การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร	๘๐๐	-	
๔๙.	การผลิต การสะสมปุ๋ย			
	ก) การผลิต	๑,๐๐๐	-	
	ข) การสะสม	๕๐๐	-	
๕๐.	การผลิตไขมันสัตว์ หรือวัตถุคล้ายคลึงกันด้วยเครื่องจักร	๑,๕๐๐	-	
๕๑.	การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง	๒,๐๐๐	-	
๕๒.	การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักรอุปกรณ์ หรือ เครื่องใช้ต่าง ๆ	๓,๐๐๐	-	
๕๓.	การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการ ใน ๕๒	๘๐๐	-	
๕๔.	การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซ หรือไฟฟ้ายกเว้นกิจการใน ๕๒			

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๕๕.	การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน ๕๒	๓,๐๐๐	-	
๕๖.	การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใดยกเว้น กิจการใน ๕๒	๑,๐๐๐	-	
๕๗.	การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยกการคัดเลือกหรือการล้างแร่	๓,๐๐๐	-	
๕๘.	การต่อ การประกอบ การปะผุ การพ่นสี การพ่นกันสนิม ยานยนต์	๑,๐๐๐	-	
๕๙.	การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบปรับอากาศ หรือ อุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	๑,๕๐๐	-	
๖๐.	การต่อประกอบ การซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือ เครื่องกล			
	ก) การต่อ ประกอบ รถยนต์ เรือยนต์ เรือกลไฟ	๒,๐๐๐	-	
	ข) การซ่อมแซมรถยนต์ เรือยนต์ เรือกลไฟ เครื่องจักร เครื่องยนต์	๑,๐๐๐	-	
	ค) การซ่อมรถจักรยาน รถจักรยานยนต์	๓๐๐	-	
๖๑.	การล้าง การอัดฉีดยานยนต์	๓๐๐	-	
๖๒.	การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่	๖๐๐	-	
๖๓.	การปะ การเชื่อมยาง	๑๐๐	-	
	ก) ไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-	
	ข) ใช้เครื่องจักร	๑๐๐	-	
๖๔.	การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัช	๕๐๐	-	
๖๕.	การผลิตไม้จืดไฟ	๑,๐๐๐	-	
๖๖.	การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การชุบร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	๒,๐๐๐	-	
๖๗.	การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพันการ	๕๐๐	-	
๖๘.	ทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้ หรือหวาย	๕๐๐	-	
๖๙.	การอบไม้	๑,๐๐๐	-	
๗๐.	การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
๗๑.	การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ	๕๐๐	-	
๗๒.	การผลิตกระดาษต่าง ๆ	๑,๐๐๐	-	
๗๓.	การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน	๕๐๐	-	
๗๔.	กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๑,๐๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๗๕.	การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการ ในข้อ๗๔ หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๒,๐๐๐	-	
๗๖.	การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อาบไอน้ำ อบสมุนไพร	๒,๐๐๐	-	
๗๗.	การประกอบกิจการ โรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	-	
๗๘.	การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่าหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน			
	ก) จำนวนห้องไม่เกิน ๕ ห้อง	๑๕๐	-	
	ข) จำนวนตั้งแต่ ๖ ห้อง แต่ไม่เกิน ๑๐ ห้อง	๓๐๐	-	
	ค) จำนวนตั้งแต่ ๑๑ ห้องขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๒๐ ห้อง	๕๐๐	-	
	ง) จำนวนตั้งแต่ ๒๑ ห้องขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
๗๙.	ประกอบกิจการโรงมหรสพ	๑,๕๐๐	-	
๘๐.	การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร้องเงิ้ง คีฬาไก่เชก คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒,๐๐๐	-	
๘๑.	การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการในข้อ ๗๔	๒,๐๐๐	-	
๘๒.	การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒,๐๐๐	-	
๘๓.	การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม			
	ก) สถานที่ตัดผม ตัดผม แก้อิ้วตัวละ	๕๐	-	
	ข) ผู้รับจ้างตัดผม ตัดผม	๑๐๐	-	
๘๔.	การประกอบกิจการให้กิจการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกายหรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ข้อ ๗๔ หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๓๐๐	-	
๘๕	การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกมส์	๑,๐๐๐	-	
๘๖.	การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ			
	ก) กิจการสนามกอล์ฟ	๕,๐๐๐	-	
	ข) กิจการสนามฝึกกอล์ฟ	๒,๐๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๘๗.	การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ทางสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม	๕๐๐	-	
๘๘.	การสักผิวหนัง การเจาะหู หรือเจาะอวัยวะอื่น	๕๐๐	-	
๘๙.	การปั่นด้าย การกรอผ้า การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอ ผ้าด้วยมือที่กระตุก ตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป			
	ก) การทอผ้าด้วยมือที่กระตุก ตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
	ข) การทอผ้าด้วยเครื่องจักร	๘๐๐	-	
๙๐.	การสะสมปอ ป่าน ฝ้าย หรือนุ่น	๑,๐๐๐	-	
๙๑.	การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร	๒,๐๐๐	-	
๙๒.	การทอเสื้อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
๙๓.	การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป	๕๐๐	-	
๙๔.	การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ	๕๐๐	-	
๙๕.	การซัก การอบ การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
๙๖.	การย้อม การกัศสีผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ	๑,๕๐๐	-	
๙๗.	การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา	๕,๐๐๐	-	
๙๘.	การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร	๘๐๐	-	
๙๙.	การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๕๐๐	-	
๑๐๐.	การสะสม การผสมซีเมนต์ หินทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-	
๑๐๑.	การเจียรระไนเพชร พลอย กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐	-	
๑๐๒.	การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ	๕๐๐	-	
	การผลิตชอล์ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน			
๑๐๓.	การผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่เรียวหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสมเช่น ผ้าเบรค ผ้าคลัช กระเบื้องมุงหลังคา ฝ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น	๒,๐๐๐	-	
๑๐๔.	การผลิตกระจก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๒,๐๐๐	-	
๑๐๕.	การผลิตกระดาษทราย	๕๐๐	-	
๑๐๖.	การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๑,๕๐๐	-	
๑๐๗.	การผลิตการบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย	๕,๐๐๐	-	
๑๐๘.	การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ			
	ก) การผลิตก๊าซ	๓,๐๐๐	-	
	ข) การบรรจุ การสะสมก๊าซ	๕๐๐	-	
	ค) การขนส่งก๊าซ	๕๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑๐๙.	การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ ก) สถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง	๕๐๐	-	
	ข) สถานีอื่น ๆ นอกจากสถานีบริการจำหน่ายน้ำมัน	๑๐๐	-	
๑๑๐.	การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	๑,๐๐๐	-	
๑๑๑.	การพนัน ยกเว้นกิจการใน ๕๘	๑,๐๐๐	-	
๑๑๒.	การประดิษฐ์สิ่งของใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๒,๐๐๐	-	
๑๑๓.	การโม่ การบดขัณฑ์	๑,๐๐๐	-	
๑๑๔.	การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี	๓,๐๐๐	-	
๑๑๕.	การล้างฟิล์มรูปถ่าย	๓๐๐	-	
๑๑๖.	การเคลือบ การชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐	-	
๑๑๗.	การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐	-	
๑๑๘.	การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๑,๕๐๐	-	
๑๑๙.	การผลิตน้ำแข็ง	๕๐๐	-	
๑๒๐.	การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๑,๐๐๐	-	
๑๒๑.	การผลิตเซลล์แสงอาทิตย์หรือสารเคลือบเงา	๑,๐๐๐	-	
๑๒๒.	การสะสม การสารกำจัดศัตรูพืช หรือยาฆ่าแมลง ก) โรงงาน (ใช้คนงาน 5 คนขึ้นไป) ข) ร้านค้าทั่วไป	๓,๐๐๐ ๕๐๐	- -	
๑๒๓.	การผลิต การบรรจุ การสะสมถั่ว	๑,๐๐๐	-	
๑๒๔.	การพิมพ์หนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
๑๒๕.	การผลิตเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า ก) การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ข) การผลิตเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	๓๐๐ ๒,๐๐๐	- -	
๑๒๖.	การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-	
๑๒๗.	การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร	๓๐๐	-	
๑๒๘.	การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้	๓๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑๒๕.	การประกอบกิจการ โกดังสินค้า	๒,๕๐๐	-	
๑๓๐.	การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	๒,๐๐๐	-	
๑๓๑.	การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ	๑,๕๐๐	-	
๑๓๒.	การก่อสร้าง	๕๐๐	-	
๑๓๓.	กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา	๕๐๐	-	

เลขที่รับ.....

แบบ อภ.๑

คำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

ขอขึ้นเรื่องราวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับใบอนุญาต / ต่อใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ประเภท.....

ชื่อสถานที่ประกอบการ.....

ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานต่างๆมาแล้วแล้ว คือ

๑. สำเนาทะเบียนบ้านของสถานที่ประกอบการ หากเป็นนิติบุคคลให้นำสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลมาประกอบด้วย

๒. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ขอรับใบอนุญาต

๓. หลักฐานแสดงว่าอาคารนั้นสามารถใช้ประกอบการได้โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

๔. กรณีเจ้าของไม่สามารถยื่นคำขอด้วยตนเองได้ให้ผู้รับมอบอำนาจนำหนังสือมอบอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมายพร้อมบัตรประจำตัวของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจมาแสดง

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ขออนุญาต

(มีต่อด้านหลัง)

ความเห็นของเจ้าหน้าที่ตามลำดับ

.....
.....

(ลงชื่อ).....
(.....)

.....
.....

(ลงชื่อ).....
(.....)

ความเห็นปลัดเทศบาล

.....
.....

(ลงชื่อ).....
(.....)

คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

.....
.....

(ลงชื่อ).....
(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

-ครุฑ-

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(1) เจ้าพนักงานท้องถิ่น เทศบาลเทศบาลเมืองปากน้ำฯอนุญาตให้.....
สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท(.....)ตามใบเสร็จรับเงิน
เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในเทศบัญญัติเทศบาลเมือง
ปากน้ำสมุทรปราการ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่
เกี่ยวข้องโดยมิอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น อาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑).....

๔.๒).....

(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ถ้าเดือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ
ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

เลขที่รับ.....

แบบ อภ.๓

**คำขอรับใบแทนใบอนุญาต
ดำเนินการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ**

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
ขอยื่นเรื่องราวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตดำเนินการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภท..... ชื่อสถานที่ประกอบการ.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
เนื่องจากใบอนุญาตฉบับเดิม เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เกิดการสูญหาย/ถูกทำลาย/ชำรุดในสาระสำคัญ.....
.....

ขอรับรองว่าจะปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและเงื่อนไขที่ได้วางไว้ทุกประการพร้อมนี้ได้แนบสำเนาทะเบียน
บ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และเอกสารหลักฐานตามที่เทศบัญญัติกำหนดมาด้วย

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ขออนุญาต

เลขรับที่...../.....

เลขที่.....

คำร้องขอรับใบอนุญาตใช้สถานที่รับจ้างแต่งผม

เขียนที่สำนักงานเทศบาลตำบลพะโต๊ะ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เรียน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่ ..... ตำบล พะโต๊ะ อำเภอ พะโต๊ะ จังหวัด ชุมพร

โทรศัพท์.....

ขอขึ้นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตใช้สถานที่เป็นสถานที่รับจ้างแต่งผม ประเภท.....

.....ใช้ชื่อสถานที่ว่า.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่ ..... ตำบล พะโต๊ะ อำเภอ พะโต๊ะ จังหวัด ชุมพร โทรศัพท์.....

ผู้จัดการใช้สถานที่แห่งนี้ คือ.....

อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตำบล พะโต๊ะ อำเภอ

พะโต๊ะ จังหวัด ชุมพร โทรศัพท์.....

ขอรับรองว่าจะปฏิบัติตามเทศบัญญัติ/ข้อบังคับ และเงื่อนไขที่ได้วางไว้ทุกประการ

(ลงชื่อ).....

ผู้ขออนุญาต

ความเห็นเจ้าหน้าที่

.....

(ลงชื่อ).....

ความเห็นหัวหน้ากองสาธารณสุข

.....

(ลงชื่อ).....

ความเห็นปลัดเทศบาล

.....

(ลงชื่อ).....

ความเห็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น

.....

(ลงชื่อ).....

ใบอนุญาต
ให้ใช้สถานที่เพื่อทำการรับจ้างแต่งผม

.....

เล่มที่ .....

เลขที่ ...../.....

สำนักงานเทศบาลตำบลพะโต๊ะ

เจ้าพนักงานท้องถิ่น..... อนุญาตให้ .....อายุ..... ปี
เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ใช้สถานที่ซึ่งตั้งอยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตำบลพะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ
จังหวัด ชุมพร เป็นที่ทำการรับจ้างแต่งผมประเภท ..... ตามความในเทศบัญญัติ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อ
สุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ และเจ้าพนักงานได้รับเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นเงิน ..... บาทต่อปี
(.....)

ใบอนุญาตนี้ให้ไว้ ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

และสิ้นอายุใน วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

(ลงชื่อ)

(.....)

ผู้รับเงิน

(ลงชื่อ)

.....

(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน ใบอนุญาตนี้ให้ปิดไว้ในที่เปิดเผย

เลขรับที่.....

เลขที่.....

คำร้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างแต่งผม

เขียนที่สำนักงานเทศบาลตำบลพะโต๊ะ

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

เรียน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่ ..... ตำบล พะโต๊ะ อำเภอ พะโต๊ะ จังหวัด ชุมพร

โทรศัพท์.....

ขอขึ้นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างแต่งผม ประเภท.....

ขอรับรองว่าจะปฏิบัติตามเทศบัญญัติ/ข้อบังคับ และเงื่อนไขที่ได้วางไว้ ทุกประการ

(ลงชื่อ).....

ผู้ขออนุญาต

หมายเหตุ พร้อมนี้ได้แนบใบรับรองแพทย์ มาด้วยแล้ว

ความเห็นเจ้าหน้าที่

.....

(ลงชื่อ).....

ความเห็นหัวหน้ากองสาธารณสุข

.....

(ลงชื่อ).....

ความเห็นปลัดเทศบาล

.....

(ลงชื่อ).....

ความเห็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น

.....

(ลงชื่อ).....

หมายเหตุ

ได้ออกใบอนุญาตเล่มที่..... เลขที่.....

ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .... แล้ว

(ลงชื่อ)..... เจ้าหน้าที่

ใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างแต่งผม

.....

เล่มที่ .....

สำนักงานเทศบาลตำบลพะโต๊ะ

เลขที่ ...../.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น ..... อนุญาตให้ ..... อายุ ..... ปี เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย เป็นผู้รับจ้างแต่งผม ณ สถานที่ทำการแต่งผม ชื่อสถานที่ ..... ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ .....ตำบล พะโต๊ะ อำเภอ พะโต๊ะ จังหวัด ชุมพร ได้ตามความในเทศบัญญัติ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ และเจ้าพนักงานได้รับเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นเงิน ..... บาทต่อปี (.....) ใบอนุญาตนี้ให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับจ้างแต่งผมรายเดียวจะโอนให้กันไม่ได้

และสิ้นอายุในวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ให้ไว้ ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

(ลงชื่อ)

(ลงชื่อ)

(.....)

(.....)

ผู้รับเงิน

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน ใบอนุญาตนี้ให้ปิดไว้ในที่เปิดเผย

คำร้องขออนุญาตการต่างๆ

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....ถนน.....หมู่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ขอยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น.....

.....
.....
.....
.....
.....

จึงมีความประสงค์.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

จึงขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต
(.....)